

Crkva
cjelovitog
evanđelja

Kneza Branimira 11
10 000 Zagreb, Hrvatska
cce@cce.hr

T 01 4920 726
F 01 4813 871
www.cce.hr

DJELA SVETOG DUHA

Mario Dučić,
lipanj 2008.

Propovijedi Crkve cjelovitog evanđelja su besplatna publikacija. Ako ih želite dobiti na svoju adresu, javite nam se.

„Ali, primit ćete snagu pošto Duh Sveti dođe na vas, pa ćete mi biti svjedoci u Jeruzalemu, u svoj Judeji, u Samariji i sve do kraja zemlje.“ (Djela apostolska 1:8)

Kada se spomene Sveti Duh, kod mnogih vjernika nastane vrsta nelagode ili su odjednom na potpuno nepoznatom području. Mnogi zbog loših iskustava potpuno odbacuju od sebe njegovo djelovanje. Crkve se vrlo brzo podijele u mišljenjima, a mnogi i ne govore o njemu kao o osobi; pentekostalne crkve sve manje ohrabruju krštenje Svetim Duhom i govorenje u tuđim jezicima. Ipak, htio bih se osvrnuti na Svetog Duha bez kojeg ni vjernik ni crkva ne mogu biti

učinkoviti. Ne želim toliko govoriti o samom krštenju Svetim Duhom koliko o njegovim djelima. U ranoj crkvi, kao i danas u mnogim zdravim crkvama, Duh Sveti nije bio gurnut po strani, već je bio ključna osoba u životu i djelovanju vjernika.

★ **Zamka u koju su pali mnogi vjernici, crkve, biblijske škole i denominacije jest naglašavanje intelektualnog znanja, pa sve rjeđe ohrabruju svoje vjernike ili pak studente da iskustveno dožive promjenu koju kod evanđelja donosi Sveti Duh.**

► **1. DJELO DUHA SVETOGA JE PRENIJETI ISKUSTVENU INFORMACIJU KRISTOVE PORUKE, POTVRĐENU NADNARAVNIM DJELOVANJIMA.**

Evandjelje nije ljudska stvar, iako je čovjek neposredno uključen u njegovo prenošenje. Danas mnogi pokušavaju govoriti o Radosnoj vijesti na intelektualni način ili kao o jednom alternativnom životnom stilu, koji donosi pozitivne promjene kod onih koji ga prihvaćaju. Na propovjedaonicama sve se više ili apologetski ili psihološki uvjeravaju vjernici da ostanu na pravome putu; crkve pokušavaju učiniti sve kako bi privukle ljude sebi; na pozicije crkvenog vodstva postavljeni su ljudi s diplomama, certifikatima i titulama. Iako djelomično možemo imati koristi od takvih vrijednosti, evandjelje možemo kvalitetno prenijeti u onoj mjeri u kojoj smo ga iskustveno doživjeli.

Čitajući Djela apostolska, očit je prvobitan stav učenika - prije nego što su krenuli, morali su u molitvi čekati silu Duha Svetoga kako bi postali

✦ **Danas je žalosno vidjeti, posebice u pentekostalnim krugovima, sve manje i manje djelovanja Duha Svetoga. Djelovanje gubi svoje mjesto jer se crkva konstantno trudi prilagoditi ljudima koji dolaze u nju.**

učinkoviti svjedoci. U grčkome riječ koja se koristi za riječ „svjedoci“ je *martus*, a doslovno ukazuje na svjedoka, odnosno nekoga koji se prisjeća nekog događaja ili osobe. Svjedok je osoba koja ima informaciju ili spoznaju o nečemu na temelju iskustvenog, a ne intelektualnog, odnosno akademskog znanja.

Zamka u koju su pali mnogi vjernici, crkve, biblijske škole i denominacije jest naglašavanje intelektualnog znanja, pa sve rjeđe ohrabruju svoje vjernike ili pak studente da iskustveno dožive promjenu koju kod evandjelja donosi Sveti Duh. Jer, ne možemo prenijeti evandjelje na pravi način drugima ako smo se načitali Biblije, kršćanskih i teoloških knjiga ili stekli razne akademske titule. Prvenstveno moramo iskusiti ono o čemu govorimo.

Evandjelje se u ranoj crkvi brzo proširilo i napredovalo jer ga ondašnji vjernici nisu prezentirali kao jednu znanstveno-modernu alternativu nasuprot ostalih svjetonazora, već iskustvenu nadnaravnu promjenu koju su iskusili prilikom ispunjenja Svetim Duhom.

Danas je žalosno vidjeti, posebice u pentekostalnim krugovima, sve manje i manje djelovanja Duha Svetoga. Djelovanje gubi svoje mjesto jer se crkva konstantno trudi prilagoditi ljudima koji dolaze u nju. O krštenju Svetim Duhom ne govori se jer je prekontroverzno za mnoge, ili se pak na takvo djelovanje gleda kao na emotivnu slabost koja je obilježje vjernika koji nisu na određenoj „intelektualnoj razini“. Zato molitveni i evangelizacijski sastanci postaju suhoparni i ne donose prave obraćenike, već samo članove crkve koji su intelektualno prihvatili razne beneficije evandjelja, a da nisu iskusili

pravo obraćenje i ispunjenje Svetim Duhom, koje je potrebno za istinsko svjedočenje.

Djela apostolska, iako pisana prije više od 2000 godina, jasno opisuju rađanje prve crkve. Iako se društvo promijenilo, svakako možemo uočiti vječne principe i načine djelovanja Duha Svetoga. Primjerice, kada su čekali i molili za Svetog Duha, doživjeli su nadnaravno iskustvo koje su podijelili s okupljenima u Jeruzalemu: „Kada napokon dođe Pedeseti dan, svi bijahu skupljeni na istom mjestu. Tad iznenada dođe neka huka s neba, kao kad puše silan vjetar, pa ispuni svu kuću u kojoj su boravili. I ukazaše im se jezici kao od plamena i razdijeliše se te nad svakog od njih siđe po jedan. Svi se oni napuniše Duha Svetoga te počеше govoriti tuđim jezicima, kako ih je već Duh nadahnjivao da govore.“ (Djela apostolska 2:1-4)

Ta je grupa učenika iskustveno doživjela Božju prisutnost. Nisu čitali knjigu pod nazivom „Božja prisutnost“ i na temelju toga organizirali razne seminare i tiskali majice o Božjoj prisutnosti ili pak otvorili „Prvu crkvu Božje prisutnosti“. Nitko nije doktorirao ili magistrirao na tu temu niti su bili opunomoćeni i poslani u službu zbog svoje akademske ili društvene zasluge. Jednostavno su iskustveno doživjeli Duha Svetoga koji ih je kasnije uveo u svoja djela.

Prenošenje Kristove poruke ljudima je prvenstveno djelo Svetog Duha. Nakon izlića Svetog Duha učenici su prenijeli svoje nadnaravno iskustvo na jezicima ondašnjih naroda te jasno navijestili poruku začuđenoj svjetini koja se okupila na godišnjoj proslavi Pedesetnice: „Svi su bili zapanjeni te u nedoumici jedan drugoga pitali: »Što bi ovo

moglo biti?«“ (Djela apostolska 2:12)

Osim stvarnih pokajanja i obraćenja, koja su bila vidljiva tijekom Petrova govora, očito je da je crkva snažno rasla zbog iskustvenog djelovanja Duha Svetog. Toga dana se „pridružilo Crkvi oko tri tisuće duša“ (Djela apostolska 2:41)

U 3. poglavlju, primjerice, vidimo kako su na putu do molitve Petar i Ivan nadnaravno iscijelili hroma čovjeka: „Tada mu reče Petar: »Ja nemam ni srebra ni zlata, ali što imam, to ti dajem: u ime Isusa Krista Nazarećanina, ustani i hodaj!«“ (3:6) Kristova sila snažno je djelovala kroz apostole. Nije se naglašavalo samo intelektualno znanje, već sila Duha Svetog. Danas u mnogim crkvama vjernici ne mogu iskustveno reći da su nekome naredili: „Ustani i hodaj“. Radije daju zlata i srebra, iako je i to postalo sve rjeđe.

Kada je učenicima bilo zabranjeno govoriti o Isusovu imenu, nisu kupili hrpu apologetskih knjiga kako bi se napunili intelektualnim znanjem, te sljedeći put akademski odgovorili ili ih bolje uvjerali, niti su otišli na teološki fakultet kako bi zadobili hrpu diploma te kao ugledni ljudi u društvu bili bolje prihvaćeni, već su jasno tražili u molitvi nadnaravno djelovanje te uz iskustvo ispunjenja Duhom Svetim počeli neustrašivo navješćati Božju riječ: „Pruži ruku da se po imenu tvoga svetog Sluge Isusa događaju ozdravljenja i čudesni znaci! Dok su molili, potrese se mjesto na kojemu bijahu skupljeni. Svi se napuniše Duha

★ **Prenošenje Kristove poruke ljudima je prvenstveno djelo Svetog Duha.**

Svetoga te neustrašivo počeše navješćivati riječ Božju.“ (Djela apostolska 4:30-31)

U 5. poglavlju čitamo kako su se: „.....preko ruku apostolskih događali mnogi čudesni znakovi u narodu, tako da su čak na ulice iznosili bolesnike te ih postavljali na postelje i nosila, da barem sjena Petrova, dok je on prolazio, padne na nekoga od njih... I sve više vjernika – mnoštvo muževa i žena – pridruživalo se Gospodinu.“ (Djela apostolska 5:12-15; 14) Mnoštvo takvih događaja u ranoj crkvi jasno potvrđuje kako su učenici iskustveno i nadnaravno prenosili poruku Kristova evanđelja. Samo se tako mnoštvo pridružilo crkvi. Zato crkva danas i te kako treba preispitati metode djelovanja ako želi vidjeti rezultate opisane u Pismu. Toliko se trudimo prilagoditi i biti prihvaćeni od svijeta vjerujući kako je to brži način učinkovitog prenošenja evanđelja, ali bez djelovanja Svetog Duha to je jednostavno nemoguće. Također, to je i jedan od razloga zašto su nam danas crkve pune tjelesnih ljudi – mnogi su samo intelektualno prihvatili Pismo, ali nikada nisu iskustveno doživjeli ono o čemu Pismo govori.

► 2. DJELO SVETOG DUHA ČVRSTO JE ZAJEDNIŠTVO VJERNIKA.

„Oni su bili postojani u apostolskoj nauci, zajedničkom životu, lomljenju kruha i u

✦ **Kristova sila snažno je djelovala kroz apostole. Nije se naglašavalo samo intelektualno znanje, već sila Duha Svetog.**

molitvama. Strah spopade svakoga, jer su apostoli činili mnoge čudesne znakove. Svi koji prigriše vjeru držahu se zajedno i sve im bijaše zajedničko. Prodavali bi pokretna i nepokretna dobra, i to bi dijelili svakom prema njegovoj potrebi. Kao što su svaki dan postojano – kao po dogovoru – bili u hramu, tako su po kućama lomili kruh i zajedno uzimali hranu vesela i priprosta srca. Hvalili su Boga i zato uživali naklonost svega naroda. A Gospodin je svaki dan pripajao Crkvi one koji se spasavahu.“ (Djela apostolska 2:42-47)

Ne možemo imati kvalitetan zajednički život ako smo ispunjeni sobom, a ne Svetim Duhom. Mnogi se pitaju koji je ključ dobrih odnosa - akademsko znanje, razumijevanje osobnosti ili pak nešto drugo. Svjedoci smo podjelama, svađama, zavisti i mržnji među vjernicima – a razlog tome nije akademski nedostatak ni nerazumijevanje, već naše loše duhovno stanje – odmaknuli smo se iskustveno od Gospodina i sada raznim tehnikama i manipulacijama pokušavamo ostaviti dobar dojam.

Ispunjenje Svetim Duhom jedan je od bitnih elemenata koji će pridonijeti boljem zajedništvu vjernika. Ljudi u ranoj crkvi bili su postojani u zajedničkom životu. Nisu bježali jedni od drugih prilikom prve poteškoće jer je sila i snaga Duha Svetoga dala specifično zajedništvo koje svijet oko njih nikako nije mogao imati.

Držali su se zajedno, nije bilo toliko negativnog i kritičkog individualizma, dijelili su svoja dobra s potrebitima. Vjernici rane crkve bili su vesela i priprosta srca; ljudi kvalitetnog zajedništva, koje je bilo

moguće samo po Svetom Duhu, a koje je i privuklo mnoge nove duše. Novi vjernici nisu se pridružili radi lijepih zgrada, velikih projekata ili programa, već ih je začudilo i približilo specifično iskreno zajedništvo. Naravno, to nije bio komunizam i nisu bili svi jednaki u svemu, ali svakako nitko nije oskudijevao jer oni koji su imali nisu bili povučeni u svoj individualni privatni svijet, bili su osjetljivi na potrebe drugih: „Mnoštvo je vjernika bilo jedno srce i jedna duša. Nitko nije nazivao svojim ono što mu je pripadalo, već je među njima sve bilo zajedničko. Apostoli su vrlo odvažno svjedočili za uskrsnuće Gospodina Isusa, i velika je milost bila nad njima svima. Među njima, dakako, nitko nije oskudijevao, jer bi svi posjednici zemljišta i kuća to prodavali te novac od prodanih stvari donosili i stavljali pred noge apostolima. Tada se to dijelilo svakom pojedincu prema njegovim potrebama.“ (Djela apostolska 4:32-35)

Kada je zajednica puna Svetog Duha, onda je sve moguće – djelo Duha Svetog donosi kvalitetno zajedništvo koje je jedan od važnih elemenata svake rastuće crkve.

Zato je primjerice apostol Pavao poticao Filipljane na zajedništvo s Duhom te ih upozorio da budu složni: „Ako što vrijedi pobuda u Kristu, ako što ljubezna utjeha, ako zajednica s Duhom, ako nježnost i samilost, učinite potpunom moju radost: budite složni, imajte istu ljubav, isto srce i jednu te istu misao. Ne činite ništa iz sebičnosti ili tašte slave, nego u poniznosti smatrajte jedan drugoga većim od sebe! Ne gledajte pojedini samo na svoju vlastitu korist nego i na korist drugih!“ (Filipljanima 2:1-4)

► 3. DJELO SVETOG DUHA JE MISIJSKO DJELOVANJE.

Zanimljivo je koliko crkava danas u svijetu tvrdi kako imaju probuđenje i kako su puni Duha Svetoga, a ne podržavaju i ne šalju misionare u mjesta gdje postoji potreba. Ako nekoga i pošalju, većinom svi odlaze u neki veći grad gdje je mnoštvo utemeljenih crkava, gdje često grade neki svoj imidž misionara, dok ustvari žive lagodnim životom, često bez pravih rezultata, s puno utrošenog novca. Uvijek sam se pitao zašto nitko od misionara ne ode u neki grad gdje nema crkve, već svi vole ugodna civilizirana mjesta s mnoštvom korisne infrastrukture?

Jedno od osnovnih djela Duha Svetoga zasigurno je misija. Ako su ljudi puni Duha Svetoga, imat će želju podijeliti Krista s ljudima koji ga ne poznaju. Danas, nažalost, crkva više sličići socijalnom klubu nego crkvi punoj Duha Svetoga. Mnogi bi se samo družili. Kad dođu u crkvu, uopće nisu spremni primiti poruku, već razmišljaju o druženju poslije službe;

★ **Toliko se trudimo prilagoditi i biti prihvaćeni od svijeta vjerujući kako je to brži način učinkovitog prenošenja evanđelja, ali bez djelovanja Svetog Duha to je jednostavno nemoguće. Također, to je i jedan od razloga zašto su nam danas crkve pune tjelesnih ljudi.**

iščekujući neku konferenciju i seminar kako bi pokazali svoje vještine.

Ako smo puni Svetog Duha, imat ćemo snažan poticaj za misijskim djelovanjem, odnosno dijeljenjem evanđelja ljudima koji nisu vjernici. Djela apostolska su djela misijskog djelovanja – djela evangelizacije svijeta. Crkva nije samo društveni klub.

U vrijeme rane crkve nije bilo akademskih, biblijskih institucija gdje su nakon završene škole ljudi bili postavljeni na temelju svog uspjeha, već na temelju molitve, posta i odvojenja Svetog Duha su pozvani u službe: „Kad su jednom obavljali službu Božju Gospodinu i postili, Duh Sveti reče: »Odvojite mi već Barnabu i Savla za djelo za koje sam ih odredio!« Tada, pošto su postili i molili, položise ruke na njih te ih pustiše.“ (Djela 13:2-3)

Iako su ljudi bili uključeni, misija je bila Božji plan koji se izvršio posredstvom Svetog Duha. On ih je vodio na prvo od mnogih misijskih putovanja: „Oni, dakle, poslani od Duha Svetoga, siđoše u Seleuciju i odatle otploviše na Cipar. Kad su stigli u Salaminu, propovijedali su riječ Božju u židovskim sinagogama...“ (Djela apostolska 13:4-5).

✦ Ispunjenje Svetim Duhom jedan je od bitnih elemenata koji će pridonijeti boljem zajedništvu vjernika. Ljudi u ranoj crkvi bili su postojani u zajedničkom životu.

Pavao pun Duha Svetoga na tim putovanjima nije govorio o svojim akademskim dostignućima nego, kako bi zadobio pažnju javnosti, oslijepio je vračara Elima.

„Tada prokonzul, videći što se dogodilo, prigrlu vjeru, duboko potresen naukom Gospodnjom“ (Djela apostolska 13:12) Koja je to bila vrsta doktrine ili apologetska knjiga – to je bila nauka i sila Svetog Duha!

Pavla i ostale njegove pratiocice Sveti je Duh vodio dalje na mnoga misijska mjesta – od Cipra do Pafa, od Perga do Antiohije u Pizidiji gdje je u sinagogi pun Duha Svetoga navijestio Radosnu vijest svojim sunarodnjacima, a kasnije ga je i čitav grad došao slušati: „Sljedeće subote skupi se gotovo sav grad da čuje riječ Božju.“ (Djela apostolska 13:44) Iako su se mnogi obratili, vjerski sistem je odbacio istinu i počeli su javno progoniti Pavla. Kasnije je otišao u Ikonij, a Pismo nam kaže da su učenici, koji su ostali ondje, bili puni radosti Svetog Duha (52. stih).

U Ikoniju su smjelo propovijedali „oslonjeni na Gospodina, koji potvrđivaše propovijedanje o svojoj milosti čineći čudesne znake preko njihovih ruku.“ (Djela apostolska 14:3) Snagom Svetog Duha nizali su se čudesa i znaci, ne samo za dobrobit vjernika na seminarima i konferencijama već prvenstveno na evangelizacijskim odnosno misijskim putovanjima. Tako je, primjerice, u Listri Pavao molio za čovjeka s bolesnim nogama i ozdravio ga. Sveti Duh umjesto u Aziju poveo ih je u Makedoniju: „Tako prođoše Frigiju i Galaciju pošto im Duh Sveti zabrani propovijedati riječ u Aziji. Kada dođoše na granicu Mizije, htjedoše u Bitiniju, ali im ne dopusti Isusov Duh“ (Djela apostolska 16:6-7)

LJETO NA JARUNU

EVANGELIZACIJA SUBOTOM U 18
21/06 19/07 23/08 ŠRC JARUN

06. srpnja

Večer slavljenja i obožavanja

Bez Kompromisa Prostorije CCE, u 18 h

(a)live

bez kompromisa

U Filipima, snagom Svetog Duha zapovjedio je nečistom duhu da iziđe iz vračare koja je vradžbinama zarađivala dosta novca svojim gospodarima. Zbog toga su stavljeni u zatvor, ali i nadnaravno izbačeni, a čuvar zatvora i sva njegova obitelj se obratila.

Duh Sveti ga je vodio isto tako u Solun, Bereju, Atenu i Korint, gdje se i doselio jednoj obitelji. Kada su stigli Sila i Timotej iz Makedonije, Pavao se ponovo potpuno posvetio propovijedanju i smjelo svjedočio Židovima da je Isus Mesija. Nakon što mu je Bog progovorio u viđenju, unatoč progonstvu, ostao je ondje još neko vrijeme.

U Efezu čitamo kako je: „Bog tako neobična čudesa činio preko Pavlovih ruku da su na

bolesnike stavljali rupce za znoj ili pregače što bi dotakli njegovo tijelo, pa su ih bolesti ostavljale a zli duhovi izlazili iz njih.“ (Djela apostolska 19:11-12) Tamo su mnogi obraćenici dolazili i priznavali i otkrivali svoja viračarska djela i javno spaljivali viračarske

★ **Zanimljivo je koliko crkava danas u svijetu tvrdi kako imaju probuđenje i kako su puni Duha Svetoga, a ne podržavaju i ne šalju misionare u mjesta gdje postoji potreba.**

knjige. Pismo nam kaže da se: „Tako riječ Gospodnja silno nastavila širiti i pokazivati svoju snagu.“ (19:20)

U Cezareji Sveti je Duh kroz proroka Agaba rekao o progonstvu Židova: „Ovo veli Duh Sveti: Ovako će čovjeka čiji je ovo pas u Jeruzalemu svezati Židovi i predati ga u ruke poganima.“ (21:11), a kasnije ga je poveo na zadnje misijsko putovanje – u Rim. Na putu je doživo brodolom i ostao tri mjeseca na Malti gdje su ljudi ponovo bili privičeni snagom Svetog Duha: „U onoj se okolici nalazilo imanje poglavara otoka imenom Publija, koji nas primi i tri dana ljubezno pogosti. A Publijev otac, koga je mučila groznica i srdobolja (dizenterija), ležao je u postelji. Pavao uđe k njemu, pomoli se, stavi na nj ruke i ozdravi ga. Poslije toga događaja počeo dolaziti i ostali bolesnici s otoka i ozdravljati“ (Djela apostolska 28:7-9) U Rimu je ostao dvije godine u iznajmljenom stanu te sasvim slobodno i bez zapreke propovijedao o kraljevstvu Božjem... (Djela 28:30-31)

Znam da kad čujemo ovakve stvari, odmah nam u misli dolazi riječ ravnoteža, ali ovog

puta trebamo priznati da bez obzira na bilo kakva loša iskustva koja smo imali, trebamo priznati i reći kako očajnički trebamo Svetog Duha u svojim životima i životu svoje crkve. On će nas osnažiti, donijeti pravo iskustvo, pomoći u zdravim odnosima te ponovno donijeti žar za propovijedanjem nespasenima.

★ Trebamo priznati da bez obzira na bilo kakva loša iskustva koja smo imali, trebamo priznati i reći kako očajnički trebamo Svetog Duha u svojim životima i životu svoje crkve. On će nas osnažiti, donijeti pravo iskustvo, pomoći u zdravim odnosima te ponovno donijeti žar za propovijedanjem nespasenima.

Copyright©2008. Crkva cjelovitog evanđelja.

Sva prava pridržana. Nijedan dio ove publikacije ne smije se umnožavati, fotokopirati niti na bilo koji način reproducirati bez pismenog dopuštenja. Ispis ili prosljeđivanje putem elektroničke pošte za osobnu upotrebu ili prijatelje je dopušten.

Ako želite financijski podržati izdavanje ovih propovijedi, svoj prilog možete uplatiti na broj žiro računa 2484008-1102460506 pri RBA ili

poštanskom uplatnicom na adresu Crkva cjelovitog evanđelja, Kneza Branimira 11, 10000 Zagreb s naznakom "za propovijedi".